392R3541

10.12.92 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 361/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3541/92

av den 7 december 1992

om förbud mot att tillmötesgå irakiska krav i samband med kontrakt och transaktioner som omfattas av FN:s säkerhetsråds resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av följande:

Genom förordningarna (EEG) nr 2340/90[1] och (EEG) nr 3155/90[2] har gemenskapen vidtagit åtgärder för att förhindra handel mellan gemenskapen och Irak.

FN:s säkerhetsråd antog den 3 april 1991 resolution 687 (1991). I punkt 29 i den resolutionen behandlas Iraks krav i samband med kontrakt och transaktioner som omfattas av de åtgärder som Säkerhetsrådet beslöt om till följd av resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner.

Inom ramen för det politiska samarbetet har gemenskapen och dess medlemsstater enats om att Irak till fullo måste följa bestämmelserna i punkt 29 i Säkerhetsrådets resolution 687 (1991) och de anser att särskild uppmärksamhet måste ägnas varje underlåtelse från Iraks sida att följa punkt 29 i denna resolution, när beslut skall fattas om minskning eller upphävande av åtgärderna mot Irak enligt punkt 21 i Säkerhetsrådets resolution 687.

Som följd av embargot mot Irak riskerar ekonomiska aktörer i gemenskapen och i tredje land att krav från Irak ställs mot dem.

Det är nödvändigt att varaktigt skydda aktörerna mot sådana krav och att förhindra att Irak får kompensation för embargots negativa verkningar.

Inom ramen för det politiska samarbetet har gemenskapen och dess medlemsstater enats om att använda en gemenskapsrättsakt för att säkerställa en enhetlig tillämpning i hela gemenskapen av punkt 29 i Säkerhetsrådets resolution 687 (1991).

Ett sådant enhetligt genomförande är väsentligt för att uppnå de mål som fastställts i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i synnerhet för att undvika en snedvridning av konkurrensen.

För antagandet av denna förordning föreskrivs inte i fördraget andra befogenheter än de som avses i artikel 235.

Därvid har Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta, beaktats, liksom

kommissionens förslag, och

Europaparlamentets yttrande[3].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

I denna förordning avses med:

1. *kontrakt* eller *transaktion:* varje transaktion, oavsett formen och oavsett vilken lag som tillämpas för den, som består av ett eller flera kontrakt eller liknande förpliktelser mellan samma eller olika parter; uttrycket *kontrakt* omfattar varje finansiell garanti och motgaranti och varje kredit, försäkran om skadestånd eller kredit, även juridiskt oberoende, och varje bestämmelse som blir aktuell i samband med en sådan transaktion.

2. *krav:* varje krav, antingen det är föremål för rättslig tvist eller inte, som har framställts före eller efter dagen för denna förordnings ikraftträdande, i samband med ett kontrakt eller en transaktion, och i synnerhet

[1] EGT nr L 213, 9.8.1990, s. 1. Senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1194/91 (EGT nr L 115, 8.5.1991, s. 37).

[2] EGT nr L 304, 1.11.1990, s. 1. Senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1194/91 (EGT nr L 115, 8.5.1991, s. 37).

[3] Yttrande avgivet den 19 november 1992.

a) ett krav på fullgörande av varje slag av förpliktelse som uppstår genom eller i samband med ett kontrakt eller en transaktion,

b) ett krav på förlängning eller betalning av en finansiell garanti eller motgaranti, oavsett formen,

c) ett krav på ersättning i samband med ett kontrakt eller en transaktion,

d) ett motkrav,

e) ett krav på erkännande eller verkställighet, även genom exekvaturförfarande, av en dom, en skiljedom eller ett motsvarande beslut, oavsett var de är avgivna.

3. *åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner*: åtgärder som FN:s säkerhetsråd beslutat om eller åtgärder som gemenskapen, varje stat, varje land eller varje internationell organisation antagit i enlighet med, i förbindelse eller i överensstämmelse med Säkerhetsrådets relevanta beslut, eller varje aktion, inbegripet varje militär aktion, som Säkerhetsrådet har gett tillstånd till i samband med Iraks invasion och ockupation av Kuwait.

4. *fysisk eller juridisk person i Irak:*

a) irakiska staten eller varje irakisk offentlig myndighet,

b) varje fysisk person som befinner sig i eller är bosatt i Irak,

c) varje juridisk person som har sitt säte eller sitt huvudkontor i Irak,

d) varje juridisk person som direkt eller indirekt kontrolleras av någon av de ovannämnda fysiska eller juridiska personerna.

Utan att detta påverkar artikel 2 skall uppfyllandet av ett kontrakt eller en transaktion anses vara berört av åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner när förekomsten av eller innehållet i kravet är ett direkt eller indirekt resultat av dessa åtgärder.

Artikel 2

1. Det skall vara förbjudet att tillmötesgå krav eller vidta åtgärder för att tillmötesgå krav som är resultat av eller har samband med ett kontrakt eller en transaktion som helt eller delvis, direkt eller indirekt, berörs av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner, och som ställs av

a) varje fysisk eller juridisk person som befinner sig i Irak eller som agerar genom en fysisk eller juridisk person i Irak,

b) varje fysisk eller juridisk person som direkt eller indirekt agerar för en eller flera fysiska eller juridiska personer i Irak,

c) varje fysisk eller juridisk person som utnyttjar en överlåtelse av rättigheter till förmån för, eller ställer krav genom en eller flera fysiska eller juridiska personer i Irak,

d) varje annan fysisk eller juridisk person som avses i punkt 29 i Säkerhetsrådets resolution 687 (1991).

e) varje fysisk eller juridisk person som framställer ett krav till följd av eller i samband med betalningen av en finansiell garanti eller motgaranti till en eller flera av ovannämnda fysiska eller juridiska personer.

2. Detta förbud skall gälla inom gemenskapen och för varje medborgare i en medlemsstat och varje juridisk person som är registrerad eller etablerad under en medlemsstats lagstiftning.

Artikel 3

Utan att detta påverkar de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner, skall artikel 2 inte gälla för följande krav, förutsatt att kravet inte omfattar några belopp i form av räntor, ersättning eller annan kompensation till följd av att villkoren i kontraktet eller transaktionen i fråga inte har infriats på grund av dessa åtgärder:

a) Krav i samband med kontrakt eller transaktioner, med undantag för finansiella garantier och motgarantier, om de fysiska eller juridiska personer som avses i artikel 2 kan visa inför domstol i en medlemsstat att parterna godtog kravet före antagandet av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner, och att dessa åtgärder inte har haft någon verkan på kravets förekomst eller innehåll.

b) Krav på utbetalningar som omfattas av ett försäkringsavtal och som avser en händelse som ägt rum före antagandet av de åtgärder som avses i artikel 2, eller som omfattas av ett försäkringsavtal i en medlemsstat, där sådan försäkring är obligatorisk.

c) Krav på utbetalning av belopp som betalats in på ett konto vilket spärrats till följd av de åtgärder som avses i artikel 2, under förutsättning att sådan utbetalning inte gäller belopp som betalts som garanti för de kontrakt som avses i artikel 2.

d) Krav som gäller arbetskontrakt och som omfattas av en medlemsstats lagstiftning.

e) Krav på betalning för varor, om de personer som avses i artikel 2 kan visa inför domstol i en medlemsstat att varorna exporterats före antagandet av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner, och att dessa åtgärder inte har haft någon verkan på kravets förekomst eller innehåll.

f) Penningfordringar, om de personer som avses i artikel 2 kan visa inför domstol i en medlemsstat att dessa belopp utgör fordran för ett lån som tecknades före antagandet av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner, och att dessa åtgärder inte har haft någon verkan på kravets förekomst eller innehåll.

Artikel 4

I varje förfarande för verkställighet av ett krav skall bevisbördan att kravet inte är förbjudet enligt artikel 2, ligga på den person, som söker verkställighet.

Artikel 5

Varje medlemsstat skall fastställa vilka sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 1992.

På rådets vägnar

D. HURD

Ordförande